

Nemocnica 1

Február 2011

Časopis Nemocnice s poliklinikou Prievidza so sídlom v Bojniciach

■ Ing. Amália UHLIAROVÁ, námestníčka RÚZ

Rok jedenásty a päťdesiaty

Sme realisti: nás jubilejny 50. rok práce tejto nemocnice sa nevyvíja nijako slávne a jubileum nie je v centre našej pozornosti. Na druhej strane, nevidíme ani dôvod vytiesniť jubileum na okraj nášho záujmu. V fázoch časov má azda ešte väčší význam než v iných pripomienkách si tú polstoročnú cestu. Vedľa predsa na tej ceste je rad obdivuhodných osobností, pozoruhodných pracovných výkonnov a generácií od roku 1961 vybudovali nemocnicu, ktorá prevyšuje mnohé iné regionálne nemocnice.

Nič na tom nemení ani fakt, že nás trápi väzne ekonomickej problém. Malou útechou nám je, že sme ich nespôsobili my; ale systémové chyby nášho zdravotníctva a ich dlhodobé neriešenie politikmi všetkých úrovní. V nemocnici sme urobili všetko, čo sa dalo a významne sme dopad systémových chýb zmierili. Každý deň sa tomu vedenie NsP venuje a hľadá v spolupráci so zriaďovateľom, poslancami, poisťovňami a Sociálnou pois-

Dokončenie na str. 2

50 rokov nemocnice si pripomenieme 8. apríla Zdroj kontinuity a sebavedomia

Napriek ľahkej ekonomickej situácii (alebo práve preto) pripravilo vedenie NsP v spolupráci so zamestnancami niekoľko podujatí, ktorími si pripomienie založenia našej nemocnice a jej slávnostné otvorenie 25. februára 1961. Oznamy podujatí hovoria riaditeľ NsP MUDr. L. Gerlich, MPH: „Primárne nešlo o strategické premýšľanie ani cieľ, jednoducho to bola ambícia využiť okrúhle 50. výročie na zdokumentovanie doterajšej existencie a činnosti nemocnice a okolia a jeho zachovanie pre budúlosť. No v súčasnosti už máme na mysli aj stratégiu - dovnútra ide o

posilnenie sebavedomia, istej kontinuity a generáčnej spolupatričnosti zamestnancov, samozrejme s vplyvom na firemnú kultúru, a navonok ide aj o propagáciu nemocnice.“

Okrúhle jubileum si pripomienie prostredníctvom slávnej akadémie, vedeckej konferencie a spoločenského večera, to všetko v piatok 8. apríla v KaSS v Bojniciach. Na akadémii sú pozvaní význační bývalí zamestnanci a súčasní vedúci pracovníci NsP, predstaviteľia zriaďovateľa a štátnych a samosprávnych orgánov, partneri a sponzori nemocnice. Na vedeckú konferenciu je poz-

vaných cca 300 odborníkov a okrem prezentácií odznejú prednášky o vývoji medicínskej terapie a o novinkách v liečbe, a to z oblasti lekárskej i osetrovateľskej starostlivosti. Večer 8. apríla bude v kongresovej sále KaSS spoločenský večer s tancom pre zamestnancov NsP a hostí.

Na slávnej akadémii budú zaslúžili bývalí i terajší zamestnanci ocenení pamätnými listami a pamätnými medailami a slávne bude uvedená do života aj nová, dosiaľ najpodrobnejšia publikácia o našej nemocnici. (mb)

Nedožité výročie MUDr. Ľ. Cmarku

Prvý deň minulého mesiaca by sa bol dožil 85 rokov emeritný primár urologického oddelenia našej nemocnice MUDr. Ľudovít Cmárko. Rodák z Bojníc po maturite na prievidzskom gymnáziu v roku 1945 a po promocií na Lekárskej fakulte v Bratislave v roku 1951 nastúpil ako sekundárny lekár do nemocnice v Paltúdzke (teď Lipt. Mikuláš), kde počas jedného roka prešiel krčným, detským a chirurgickým oddelením. Potom ho čakala dvojročná vojenská služba. Po jej skončení nastúpil do OÚNZ Martin, najprv aby zastupoval obvodného lekára v Krpeľanoch a potom chýbajúceho lekára na rádiodiagnostickom oddelení v martinskéj nemocnici. 1. 3. 1955 prešiel na urologické oddelenie, ktorého primárom vtedy bol MUDr. Péc, Bojnčian

a sused Cmárkovic. Počas pobytu na tomto oddeleňe absolvoval prvú atestáciu z chirurgie a atestáciu

z urologie (vtedy ako nadstavbovú atestáciu chirurgie). Nejaký čas vyskúšal v nadúvázku i funkciu závodného lekára nemocnice. 24. februára 1961 sa vrátil do rodných Bojníc ako ordinár chirurgického oddelenia pre urologiu v novootvorennej nemocnici. Pôvodne plánované otvorenie samostatného urologického

Dokončenie na str. 2

Vďaka za spoluprácu

Sociálna poisťovňa, pobočka Prievidza, vyjadruje úprimné podakovanie MUDr. Ottovi Šupíkovi všeobecnému lekárovi NsP so sídlom v Bojniciach za aktívnu spoluprácu, ktorá prispela k zvýšeniu výkonu lekárskej posudkovej činnosti.

Prajeme Vám a celému kolektívu veľa zdravia, osobných a pracovných úspechov. S pozdravom

**MUDr. Norbert Turanovič,
riaditeľ pobočky, 31.12.2010**

Snímka vľavo: súčasťou slávnejšej otváracia 25. 2. 1961 bolo aj odovzdanie symbolického klúča od nemocnice - z rúk hl. sestry a zástupcu baníkov. ● Emeritný primári, zľava: MUDr. Jozef Beňo (detské), MUDr. Valéria Buzeková (OKB), MUDr. Matej Pauliny (int.), MUDr. Vlasta Cmárková (RZP), MUDr. Ondrej Šternenský (ORL), Imrich Letavaj (vrchný zubný laborant) a MUDr. Daniel Kindernay (chir.).

Snímka: súkr. arch.

Reminiscencie 1961-2011

Reminiscencie 1961-2011

Nedožitý výročie...

> > >

oddelenia bolo realizované až 1. 1. 1974. Tu sa stretol so svojim bývalým primárom z detského oddelenia v Palúdzke MUDr. Chmelom, ktorý nastúpil v našej nemocnici ako vedúci lekár novorodeneckého úseku. Funkciu primára urologického oddelenia vykonával až do 21. 7. 1986, keď podľahol zákernej chorobe.

Poznali sme ho ako priateľského a rozvážného človeka, ktorý sa venoval len svojej rodine, práci a svojej záľube poľovníctvu.

Takto spomíname na Bojnčanu MUDr. Ľudovítu Cmarku, ktorý nás predčasne opustil.

(ksch)

Chcete pomôcť nemocnici?

Vážení obchodní partneri, občianske združenie PRO SALTU sa na Vás aj tento rok obracia so žiadostou o poskytnutie pomernej časti zaplatenej dane fyzických aj právnických osôb za rok 2010.

Ak máte záujem pomôcť najväčšiemu zdravotníckemu zariadeniu v našom regióne, informujte, prosím, svojich zamestnancov, rodiných príslušníkov, rodinu a klientov o možnosti poukázať časť svojej dane prostredníctvom tohto združenia Nemocnici s poliklinikou Prievidza.

Údaje a využitie príspevkov z minulých rokov i vzory tlačív platných pre rok 2011 sú k dispozícii.

V mene zamestnancov a predovšetkým pacientov našej nemocnice ďakujem za Vaše pochopenie a pomoc.

Ing. Ludmila Veselá
vedúca odboru marketingu

ANKETA

Čo vám hovorí pojmom „obdoby“? Aký je váš názor na ich prácu, resp. čo by podľa vás mali v súčasnosti v nemocnici robiť?

Dana Gajdošková, sociálna sestra psychiatrického oddelenia: Členkom odborovej organizácie som od nástupu do zamestnania v nemocnici, v minulosti som v tejto organizácii aj aktívne pracovala. V tom období sa členská základňa prakticky rovnala počtu zamestnancov. Odbory (okrem vyjednávania s riaditeľstvom ohľadom pracovno-právnych vecí) organizovali rôzne kultúrne, spoločenské, športové akcie, kurzy, posedenia pre dôchodcov.

Samozrejme, aj tu sa veľa zmenilo. Ľudia nechcú byť organizovaní, čím sa pozícia odborov mení. Z môjho pohľadu zostala hlavná pod-

Náimestník HTS Ing. M. Petrulák o ekonomike 2010

Relatívne zlepšenie; dlh rastie

Vo predposlednom vydaní Nemocnice 2010 ste uviedli pri hodnotení 1/2 roka priebežného stratu 293 705 eur, čo bolo menej než za polrok 2009. Ako sa črtá hospodársky výsledok za rok 2010?

- Za rok 2010 sme vykázali stratu 1 206 572 eur oproti strate v roku 2009, ktorá bola 1 284 513 eur, čo je zlepšenie o 77 640 eur (6 perc.).

Ako bol splnený plán výnosov NsP na rok 2010 v štruktúre? A ako sa vyvíjali náklady? V 2. polroku ste očakávali relatívny nárast osobných nákladov.

- Náklady celkom oproti minulému roku vzrástli o 0,8 perc., pričom osobné náklady vzrástli o 2,12%, čo znamená pokles ostatných nákladov. Výnosy celkom oproti roku 2009 vzrástli o 1,3 perc., z toho výnosy od zdravotníckych poisťovní vzrástli o 2,5 perc. V štruktúre rastli výnosy od ZP takto: ZP Dôvera o 10 perc., VSZP o 1,5 perc., Union 3,8 perc. V náhodilých príjmoch za platené služby bol nárast o 111 tis. eur, príjmy v podnikateľskej činnosti klesli o 2 perc. a výnosy zo zúčtovacích vzťahov klesli o 274,4 tis. eur.

V nákladoch bol oproti roku 2009 najvyšší nárast v osobných nákladoch o 216,9 tis. eur (2,12 perc.) a spotrebe liekov a ŠZM o 197,2 tis. eur (6,3 perc.), v ostatných nákladových položkách došlo k poklesu, resp. zostali na tej istej úrovni. V 2. polroku 2010 došlo k očakávanému nárastu osobných nákladov o proti 1. polroku 2010 o 316 385 eur (vplyvom dohodnutého nárastu priemerých platov).

Ako sa vyvíja cash flow nemocnice zadžílenosť a schopnosť splačať staré záväzky voči dodávateľom a SP?

- Vykažovaná strata vygenerovala nepriaznivú situáciu v cash flow. Záväzky voči dodávateľom koncom roku 2010 nenarastli oproti minulému roku, avšak dlh voči SP po lehote splatnosti vykazujeme v objeme 2 mil. 558 tis. eur. Tento stav vyplýva hlavne v poddĺžených platbách od zdravotníckych poisťovní, najmä od VSZP, za súčasný rozsah poskytovanej zdravotnej starostlivosti.

Priprial: M. Beňadik

Rok jedenásty a päťdesiaty

> > >

čorvňou východiská a riešenia. Nebudeme maloverní.

Jubileum je určitým zrkadlom, že nás „špitál“ prekonal viaceru väčších skúšok. Myšlienka založiť ho žila tešmeri štyri desaťročia. Ved bola „v hre“ aj Handlová aj Nováky, väčšie priemyselné centrá, než vtedy bola Prievidza. No ona bola okresným sídlom a to spolu s polohou a priestorovými možnosťami rozhodlo o výstavbe nemocnice v Prievidzi, resp. v Bojniciach. Zabezpečiť kvalitný personál bol vtedy priam heroický výkon a medicinskej či odborné úspechy, ba i pôsobenie akademicky graduovaných osobností v našej nemocnici dodnes potvrzuje, že toto zariadenie má od začiatku vysoké ambície. A máme ich aj dnes.

Určitým spôsobom to potvrdzuje aj štruktúra podujatí k jubileu. Hoci je faktom, že ekonomickú farbu týchto podujatí nesú na pleciach najmä naši sponzori, na druhej strane je ocenením pre nás všetkých, že poživame taký rešpekt. To je výsledok práce každého našeho zamestnanca rovnako ako sa každý zamestnanec strelne s nejakým vystúpom jubilejných aktivít.

Nech tento rok 2011-tý v našom vedomí charakterizuje predovšetkým to, že je jubilejný päťdesiaty v živote našej nemocnice.

Z príhovoru riaditeľa NsP na novoročnom stretnutí vedúcich pracovníkov NsP

Parlamentné a komunálne voľby, augustová povodeň, zanietačná žiadosť na financovanie rekonštrukcie monobloku z eurofondov, natáhovanie o zmluvu so ZP Dôvera, 50. výročie bojnickej patológie, protestné hnutie lekárov z českých nemocníc - to sú udalosti, ktoré stručne glosujú násrok 2010.

V roli poslanca VÚC som za uplynulý rok nedosiahol pre nemocnicu a zdravotníctvo v TSK nič. Výkon mandátu je dosiaľ pre mňa hlbokým sklamáním a frustráciou, dúfam, že skúsenosti z prvého roka funkčného obdobia budem môcť tento rok využiť pri obhajovaní a presadzovaní našich

záujmov a potrieb. Systémové riešenie problémov v zdravotníctve je napriek novej vládnej zostave v nedohľadne a prípadná transformácia nemocníc v TSK je zatiaľ len v rovine špekulácií a klebet - osobne nemám vedomosť o žiadnej serióznej príprave transformácie nemocníc VÚC. Dopad komunálnych volieb na vzťahy okolitých mestských samospráv k nemocnici pre krátkosť času ešte nemožno hodnotiť.

V r. 2010 prebehli voľby orgánov ANS - zostaol som členom Rady ANS aj vyjednávacích tímov pri rokovaní so zdravotníckymi poisťovňami.

Pokračovanie na str. 3

sta - hľajíť záujmy zamestnancov voči zamestnávateľovi - pracovné podmienky, ochranné pomôcky, pracovný čas a iné náležitosti vyplývajúce zo Zákonnika práce. Predpokladám, že člen výboru odborovej organizácie, alebo poverená osoba sa zúčastňuje poradie riaditeľa, kde má možnosť predniesť požiadavky zamestnancov.

Na otázkou, čo by mali robiť odbory v súčasnej situácii v zdravotníctve sa odpovedá ľažko, azda obhajíť a udržať kolektívnu zmluvu asoľ v takej podobe, ako je teraz.

Marian Krčík, kurič-operátor RS, predseda výboru ZO SOZ ZaSS:

Odbory stratili reputáciu svojich členov do roku 1989, následne sa z mnohých komunistov rýchlo stali aktívni členovia iných strán v celom politickom spektri a z odborárov sa stali neodborári (na ich vlastnú škodu).

Hlavnou činnosťou odborov v súčasnosti je obhajovať práva a záujmy zamestnancov, zdravotníctvo nevynímajúc. Zamestnávateľ potrebuje zarobiť a zamestnanec bude stále ten, ktorý fahá za kratší koniec. Odbory sa snažia o vyrovnanie sôl, dosiahnutie vyváženého vzťahu, akého pohľad zdroja na aktivity vrcholových predstaviteľov odborov je niekedy na zaplakanie.

Ja som členom odborov od nástupu do NsP v roku 1991, dokonca si myslím, že patrím medzi aktívnejších členov u nás. V nemocnici pracujú dve odborové organizácie a organizovanosť je približne 25 %. O všetkých aktivitách ZO SOZ ZaSS sú jej členovia informovaní mesačne prostredníctvom úsekových dôverníkov, vedenie umožnilo odborom informovať prostredníctvom intranetovej stránky nemocnice, každý člen, alebo zamestnanec môže predložiť

svoj problém, dotaz, návrh na zasadnutie výboru ZO, ale záujem o činnosť odborov u nás je priam úbohy. Treba si uvedomiť, zdá sa, nepochopiteľnú vec, napr. všetky náležitosti vyjednané odbormi pobrejaví všetci zamestnanci. Odborári členským platia celý aparát ľudí pravujúcich kolektívnu zmluvu a neodborári sa vezú, možno zvýšenie platu, znížený týždenný pracovný čas atď. nechcú. Všetko je jednoduché, každý zamestnanec nech zhodní svoje individuálne možnosti domôcť sa svojich práv, záujmov a možnosť kolektívne, vo väčšej sile sa ich dožadovať.

Spolupráca vedenia NsP a odborov u nás je korektná, keďže trochu do toho vidíme, môžem povedať priam ukážková a závidenie hodná, zásluhou všetkých zúčastnených strán.

Pokračovanie na str. 4

Z príhovoru riaditeľa NsP na novoročnom stretnutí...

> > >

Pri verejnom obstarávaní sme 54 perc. finančného objemu všetkých nákupov tovarov a služieb realizovali pomocou elektronických aukcií. V tejto oblasti patrime v slovenskom zdravotníctve k priekopníkom a lídrom. Je to pre dôvšťky zásluhou p. námestníka Ing. Petrušáku, referenty pre VO p. B. Bor kovej a tých, ktorí tieto nákupy realizujú, teda PhMr. Lukáčovej a p. I. Sluchovej z NL a p. Tonhauserovej z nákupu. Naše skúsenosti so systémovým prístupom k riadeniu i aukčnými nákupmi sme prezentovali na celoslovenských fórách.

Koncom mája sme úspešne absolvovali recertifikačný audit systému riadenia kvality spoločnosťou LCC a obdržali sme certifikát podľa novelizovanej normy ISO 9001:2009. Úspešnú recertifikáciu SMK nemá za sebou viac ako 5 nemocnice v SR. Vďaka za to patri všetkym zúčastneným, najväčším dielom však MUDr. K. Kudláčovi, p. A. Jedinej a p. námestníčke PhDr. I. Pastierikovej.

Pokračovali sme v mobilizácii technických i užívateľských rezerv NISu, spojenej s jeho nevyhnutným doplnením a aktualizáciou. Sfunkčnili sme modul administratívneho softvéru e-spis na úradovanie zmlúv. Register zmlúv sa nám po štvorročnom úsilí podarilo do stat do prehľadného a funkčného stavu, najmä vďaka p. Škultétyovej z PRO, a p. DUCHOHOVÉJ Z sekretariátu.

Po veľkej ročnej úsilí sme koncom roka spustili novú správu registra pacientov v NIS, od ktorej očakávame zníženie administratívnych chýb vo vykonávaní výkonov. Zavádzame systém objednávania pacientov na ambulantné vyšetrenie prostredníctvom internetovej aplikácie mojlek.eu. MO zabezpečilo výber 2% dane z príjmu pre občianske združenie Pro Salute vo výške 19 105 eur (skoro dvojnásobok oproti r. 2009). Zabezpečilo aj oslovovanie sponzorov a úradovanie sponzorských zmlúv na 67 130 eur. Manažérky vyšetrenia pre zazmluvnené pracovné zdravotné služby a ostatné priamo platené zdravotné výkony. Vďaka Ing. E. Veselé budeme mať čoskoro novú podobu webovej stránky nemocnice.

Na úseku starostlivosti o zamestnancov úsek REZ organizoval psychologmi vedené tréningy na zvládanie stresu a krízovú komunikáciu pre ex-

povedané pracoviská (COS a operačné oddelenia), rekondičné pobytu pre 2 zamestnankyne z patológie, v júni športové popoludnie pre zamestnancov - akciu s potesujúco rastúcim záujmom a účasťou. Veľa práce si vyžaduje prebiehajúci projekt špecializačného vzdelenia lekárov s finančným príspomvkom z eurofondov (zaradených mŕmame 16 lekárov vybraných odbornosť), ktorý rovnako ako kurzy e-learningu pre 150 účastníkov zvládame len vďaka enormnému pracovnému nasadeniu p. námestníčky Ing. A. Uhliarové a p. H. Kiripolskej. Za e-learning, finančovaný z eurofondov cez OZ Pro Salute musíme pochváliť aj Ing. I. Vavrovú a PRO - Mgr. Fabianu a p. L. Škultétyovú.

Na úseku LPS spomeniem rámcovo niektoré inovácie a úspechy. Na OAIM sme obnovili monitoring ICP, zaviedli sme používanie laryngeálnych masiek a niektoré nové postupy ventilácie, začali sme s USG detektciou nervov a žil pri regionálnych anestézach a kanyliači IIDŽ, rozšírila sa činnosť algeziologického stacionára v nových priestoroch, so samostatnou ambulantou časťou a priestormi pre podávanie terapie - o rebox a bankovanie. Interné oddelenia sa muselo od polovice roka vyrovnávať s nárostrom pacientov na intenzívnu starostlivosť po uzavretom internej JIS a ARO v nemocnici v Handlovej, rutinne sa na internej JIS rozbehla trombolytická liečba masívnej a submasívnej plúcnej embolie. Na OPCH sme začali s akútym manažmentom astmatikov počas záchvatu pomocou elektronicky vyhodnocovaného PEF, v spolupráci s RDG sa začali vykonávať punkčné biopsie subpleurálne lokalizovaných tumorov. Aj gynékologicopôrodnícke oddelenie sa muselo vyrovnávať s nárostrom činnosti, keď sa v polroku uzavrelo gynékologicopôrodné odd. v Handlovej. Z inovácií spomeniem využitie jednorazového a traumatického východového vákuum-extraktora a východového forcepsu sec. Simpson v II.d.p. pri ukončení pôrodu, zavedenie jednorazového ruškovania pri spontánnych pôrodoch, aplikáciu Hyalobaréter gél a Adept roztoku na riešenie redukcie adhézii pri operáciach a riešenie stress inkontinencie pomocou suburetrálnej pásky. Na chirurgii sme začali s laparoskopickými operáciemi nádorov hrubého čreva, na ortopediko-traumatologickom odd., s revíznymi endoprotézami kox a s použitím aloštu, endoprotektika kolena sa stala ru-

tinnou operačnou liečbou. Uspravidlali sme celoslovenskú traumatologickú konferenciu a v spolupráci s f. Manus Med sme organizovali veľmi úspešný česko-slovenský kongres chirurgie ruky. Urológovia začali vďaka novému sonografu robiť USG asistovanú cielenú transrektaálnu biopsiu prostata a v spolupráci s chirurgami začali s LSK nefrétomiemi. ORL začalo s endoskopickou adenotómiou a rhino, epifaryngom a laryngofibroskopickou diagnostikou, očné oddelenie s optickou koherentnou tomografiou pri vyšetrovaní sietnice, najmä terá zrakového nervu predného segmentu oka a v operatíve s implantáciou nového druhu intraokulárnych šošoviek, s fixáciou na dúchovku, pri riešení potraumatických stavov a pooperačných komplikácií.

Pediatri sa museli vyuvoľať spolu s pôrodníkmi s nárostrom činnosti na novorodenecom úseku, zo sponzorských zdrojov vybudovali nadštandardnú izbu na dojčenskom odd. Psychiatri, okrem náročných klinických štúdií učinku liekov, rozšírili činnosť ambulancie a stacionára pre drogovozávislých a v rámci celoslovenských aktivít sa pripojili k programom patientskej advokácie a programu pre dobré zdravie u psychotických pacientov. Kožiarí rozšírili ambulantnú starostlivosť o venerologických pacientov. Na neurologii sme začali s USG vyšetrováním cerebrálnej cirkulácie, s úspechom sme ukončili európsku klinickú štúdiu liečby bolesti hlavy, kde sme boli vyhodnotení ako najúspešnejší investigátor zo šiestich slovenských pracovísk. Tradične veľký ohlas a úspech zožala neurofarmakologické sympózium s medzinárodnou účasťou. Na COS sme kúpili endokameru a optiku do aritroskopickej veže, nový monitor a optický kábel pre urologickú endoskopickú vežu, čiastočne sme obnovili inštrumentárium všetkých operačných sál. Na OCS SME zaviedli monitoring predsterilizačnej prípravy zdravotníckych pomôcok a kontroly učinnosti procesu umývania a dezinfekcie v ultrazvukových čističkách testovacími súpravami Sono check a Wash check.

Na RDG sa zaviedli corecu biopsie prsníkov a rozšírila sa činnosť intervennej rádiológie z dvoch na tri dni v týždni. Na OKB a HTO sme po výmene analyzátorov a upgradu informačného systému začali s používaním

Pokračovanie na str. 6

Kreslá zo zbierky

Onkologické oddelenie NsP Prievidza so sídlom Bojnice organizovalo 16. apríla 2010 akciu Deň narcisov. Z našich stanovišť bola zozbieraná suma 1695 eur. Celkový výnos zbierky Deň narcisov 2010 je aj zásluhou vás 891.514,21 eur. Z tejto častiky Liga proti rakovine poskytla pre naše oddelenie peňažný dar 1.500 eur. Z uvedenej sumy boli zakúpené dve polohovateľné kreslá. Od decembra 2010 sú k dispozícii pacientom na ambulantné podanie liečby, čím sa zvýšil komfort pacienta počas aplikácie chemoterapie.

**Viera Kurbelová,
vedúca sestra onkologického odd.**

Pod'akovanie

Vďaka magisterskému štúdiu v Bratislave mám možnosť stretnať sa s osobnosťami ošetrovateľstva. Rada by som z tohto dôvodu odovzdala pochvalné slová námestníčke pre ošetrovateľstvo Mgr. I. Pastierikovej od uznávanej osobnosti v ošetrovateľstve prof. PhDr. Vlasty Závodnej, PhD., ktorá spoznaла námestníčku pre ošetrovateľstvo pri obhajobe rigoróznej práce a mne ich povedala pri jednej zo skúšok. Pokúsim sa použiť jej slová: „Práca a obhajoba Mgr. Pastierikovej bola perfektívna, vede nie urobilo kus práce pre nemocnicu.“

Považujem si za povinnosť po deliť sa so všetkými o tento zážitok, lebo ja som to tak naozaj vnímala (študentky vedia, o čom píšem). Týmto som len chcela povedať nielen sama za seba: Pochvala je, nech sme kdekoľvek, príjemnejšia ako hanlivé slová. Robiť veci správne nie je samozrejmé, tak si to nezabúdajme vziať. Každý sme manažér, hoci si to ani nevedomujeme, a byť dobrým manažérom je veľmi ľahké.

Na záver: Veľké „vďaka“ námestníčke pre ošetrovateľstvo PhDr. I. Pastierikovej a celému manažémentu pod vedením MUDr. L. Gerlichu.

Bc. Ludmila Šramatová

Reminiscencie 1961-2011

Základný kameň položili v r. 1956, výstavba trvala päť rokov.

Reminiscencie 1961-2011

Emer. primár MUDr. K. Schmidt, nemocnica ešte nedokončená.

V čom sme predbehli dobu a sme lídrom v zdravotníctve na Slovensku

Elektronická aukcia je efektívny nástroj na získanie najlepšej cenovej ponuky počas procesu verejného obstarávania. Hlavným zmyslom a cieľom elektronickej aukcie je nájsť optimálneho dodávateľa žiadaneho tovaru postupom spĺňajúcim základné povinnosti verejného obstarávateľa v zmysle zákona č. 25/2006 Z. z. o verejnom obstarávaní, ktoré sú princip rovnakého zaoberádzania, princip nediskriminácie uchádzačov alebo záujemcov, princip transparentnosti a princip hospodárnosti a efektívnosti.

V roku 2006 nám WELL management, s.r.o., Bojnice ponúkla testovací a implementačný projekt „SLIDEIMPLEMENTATION PROe. biz“, čo je SW systém na uskutočnenie elektronickej aukcie. Konanie prebieha formou on-line pripojenia a súťaže, t.j. zadávania ponúk do virtuálnej aukčnej siete. Celý proces verejného obstarávania je po sekundách zaznamenaný, zdokumentovaný a elektronicky vyhodnotený. Používaný SW systém je zabezpečený a nie je možné ho v priebehu aukcie ovplyvniť realizátorom aukcie. Ideálny spôsob na dodržanie všetkých príncipov verejného obstarávania.

V rámci 3-mesačného testovania sme uskutočnili 11 elektronických aukcií na nákup liekov, potravín a špeciálneho zdravotníckeho materiálu. Zo vstupnej ceny aukcii 6 958 409 Sk sme ušetrili takmer 1 milión, presne 945 399 Sk, t.j. priemerne 13,59 %. Na základe týchto výborných výsledkov sme uzavreli s uvedenou spoločnosťou zmluvu o poskytnutí „Virtuálnej aukčnej siete“, t.j. prenájom SW PROe.biz na uskutočnenie elektronických aukcií na nákup rôznych komodít.

Po päťročnom využívaní tohto programu trochu štatistiky: Za päť rokov sme uskutočnili 155 elektronických aukcií. Aukcie sa uskutočňovali na nákup liekov, infuzných roztokov, špeciálneho zdravotníckeho materiálu (miska Petri, vrecká urinálne, striekáky, odberové tampóny, skúmavky, rukavice vyšetrovacie, plienkové nohavičky a iný materiál), jednorazový odberový systém krvi, všetkých druhov potravín, kancelárske potreby, čistiace a dezinfekčné prostriedky, pracovnú obuv, oprava strechy, pracovné oblečenie, plachty operačné,

technologické zariadenie do kuchyne, elektroinstalačný materiál, špeciálny obalový materiál, paplóny a vankúše a mnohé iné. Celková vstupná cena aukcií: 2 800 000 eur (84 350 000 Sk). Usporilo sa 314 000 eur (9 459 000 Sk), t.j. priemerne 11,23 %. Ak vyberiem len rok 2010, keď bolo uskutočnených 34 aukcií v celkovej cene 821 260 eur (24 741 000 Sk) a úspora: 87 520 eur (2 636 600 Sk). Priemerne percento úspory sa dosiahlo 10,66 %.

Zaujímavá aukcia so vstupnou cenou 1 607 946 Sk bola uskutočnená v roku 2008 na nákup fakoemulzí-

od. zdravotníckeho materiálu, uskutočnila 41 aukcií so vstupnou cenou 241 072 eur (7 262 542 Sk) a priemerou úsporou 19,53 %, Gabriela Tonhauserová v spolupráci s Miroslavou Mocnou (pracovníčky skladu MTZ) uskutočnili 23 aukcií so vstupnou cenou 242 725 eur (7 312 336 Sk) a priemerou úsporou 19,41 %. Božena Borková, samostatný referent pre verejné obstarávanie, uskutočnila 42 aukcií so vstupnou cenou 1 240 862 eur (37 382 234 Sk) s priemerou úsporou 10,92 %.

Náš poskytovateľ SW f. WELL mana-

Elektronická aukcia - čo je to?

kačného prístroja pre očné oddelenie. Cena prístroja v aukcii bola znížená na 115 000 Sk. Takže za nákup tohto prístroja sme vďaka elektronickej aukcii dosiahli úsporu 457 946 Sk (28,48 %) z ceny prístroja pred aukciou.

Najdlhšie trvajúca aukcia bola posledná aukcia v decembri 2010 na dodávku základných potravín, trvala 6 hodín a 21 minút. Druhý rekord v tejto aukcii sme dosiahli s najvyššie dosiahnutou úsporou za päť rokov 19 287 eur (581 000 Sk), čo je 28,94 % z ponúkne- ceny pred uskutočnením aukcie. Zaujímavosťou je, že na prvom mieste v aukcii sa umiestnil ten istý dodávateľ, ktorý nám dodával potraviny aj pred uskutočnením verejnej súťaže a aukcie. Aby sa udržal aj ďalej na našom dodávateľom, bol ochotný znížiť ceny.

Elektronické aukcie realizovali tieto pracovníčky NsP: Mgr. Eva Lukáčová, vedúca nemocničnej lekárne, uskutočnila 49 aukcií (vstup. cena 1 069 781 eur, t.j. 32 228 234 Sk) s priemerou úsporou 7,88 %. Iveta Sluchová, vedúca

gement Bojnice ocenil výsledky NsP diplomom „Dlhodobý partner“ a všetky pracovníčky boli odmenené diplomom „za prípravu, realizáciu a adminis- triovanie elektronických aukcií v roku 2010.“ Touto cestou sa chcelme aj my podakovať WELL managementu za spoluprácu, ochotu a ústretovosť pri usmerňovaní a pomoc.

Súčasná slovenská vláda kritizuje spôsob verejného obstarávania na určitých štátnych inštitúciach a po- hráva sa s myšlienkou zaviesť povinné uskutočnenie elektronických aukcií v procese verejného obstarávania. V porovnaní so štátnymi inštitúciami, ako aj štátnymi nemocnicami sme malá organizácia, ale zamyslime sa. Nepodarilo sa nám predbehnúť dobu?

**Božena BORKOVÁ,
samostatný referent
pre verejné obstarávanie**

ANKETA

Hana Bobuľová, pracovníčka ekonomickeho odboru: Som členkou odborov od nástupu do zamestnania, môžem teda porovnať ich úlohu. Kým v predchádzajúcim období (pred r. 1989) išli odbory rukou v ruke so zamestnávateľom, dnes je situácia oveľa zložitejšia.

V súčasnosti nie je ľahké zosúladíť požiadavky zamestnancov s možnosťami nemocnice pri uzatváraní kolektívnej zmluvy, jednaliach o starostlivosťi o zamestnancov, či organizovanie podujatí. Práve preto by som chcela podakovať odborovej organizácii za jej prácu. Najmä chcem vyzdvihnuť kultúrnu komisiu, menovite p. Hankovú, ktorá už niekoľko rokov organizuje poznávacie zájazdy. Ich program je vždy výborne zostavený a ľudiek pri nich pookreje.

Alena Šestáková, referentka prevádzkového odboru (VHČ): Nakolko nie som členkou odborov, tažko sa mi k ich práci a aktivitám vyjadruje.

V súčasnej dobe, keď je vedenie nemocnice pod tlakom zriaďovateľa a vlády, ľahko niečo vydobyť pre zamestnancov. Vážim si prácu všetkých aktívnych členov odborov, ktorí sa snažia v súčasnej hospodárskej a ekonomickej situácii v zdravotníctve (ale aj v inom rezorte) urobiť niečo pre ľudí. No čo sa týka obhajoby zamestnanca, nezmôžu nič, keď chýbajú finančné prostriedky. Odbory sú v protíváhe k vedeniu nemocnice ohľadom záujmov zamestnancov. Všetko závisí od toku financií z poistovní a od rozhodnutí riadiťa zariadenia.

Čo sa týka aktívít, ktoré usporiadajú odborári, sú pre zamestnancov relaxom, aj keď nie vždy je o ich činnosť záujem zamestnancov. Tým, že klesol počet členov odborov, klesli aj finančné prostriedky, takže podujatia sa uskutočňujú len v rámci finančných možností odborov.

Zdenek Briatka, kuričopérator RS: Od roku 1976 som členom odborov. Do roku 1991 som pomáhal organizovať športové akcie. V našej organizácii som od roku 1992. V tomto období sú odbory

určite dôležité, hlavne zastupujú práva zamestnancov, v rámci možnosti. O činnosti odborov u nás som dostatočne informovaný. Je chvályhodné organizovanie pozávieracích zájazdov, spoločenských stretnutí jubilantov.

Jozef Horváth, vodič hospodárskej dopravy, prevádzkový odbor: Som členom odborov u nás od roku 1992, ale aktívne sa nezapájam do ich činnosti. Aktivitu odborov bolo v minulosti viac cítiť pre radových zamestnancov (kultúrne podujatia, športové akcie, akcie pre deti a pod.). V súčasnej dobe sa mi to ľahko hodnotiť, nakoľko už nemám malé deti, ale tým nechcem znehnodiť prácu aktívnych funkcionárov odborov.

Do budúcnosti si myslím, že odbory (v celom našom hospodárstve) nebudú plniť svoj účel, nakoľko im to nedovolí ekonomika štátu.

MUDr. Darina Hrabovská, zástupca primára psychiatrického oddelenia: Nie som odborovo organizovaná, ale myslím si, že ak je odborová organizácia životoschopná - ak má zanietených ľudí,

Jubileum v odpovediach

Odpovede na otázky z minulej ankety:

- Sprievodný kultúrny i odborný program 8. apríla je na 1. strane. Na akadémii vystúpia s hudobným programom žiaci a učitelia ZUŠ z Bojnice.

- Históriu nemocnice približujeme vo fotografiach a spomienkach v jubilejnej knihe i v časopise Nemocnica. Okrem toho vzniká aj videoprezentácia nemocnice a prezentácia v regionálnych novinách v čase (pred 8. aprílom).

- Do prípravy podujatí bol zainteresovaný podstatne širší kolektív ľudí než len oficiálna pracovná skupina. Svojím dielom prispeli aj primári, odborné útvary a emeritní primári, zamestnanci (tí napr. navrhovali, koho pozvať a oceniť za jednotlivé oddelenia).

- Jubilejná publikácia má až jeden z cieľov priblížiť rozvoj jednotlivých medicínskych odborov a ostatných zložiek nemocnice, história zdravotníctva v konkrétnom NsP, priniesť faktografiu i bohatstvo dokumentov a fotografií, ktoré priblížia dôležité udalosti i predstavia súčasné pracovné kolektívy. Snaha vystihnúť všetko podstatné teda je; hoci môže byť vecou subjektívneho pohľadu, čo je podstatné a čo menej. Cieľ je o.i. ukázať, že na nemocnicu, teraz už NsP, máme mnoho dôvodov byť hrdí.

- Publikácia vyjde v náklade 1500 výtlačkov, bude mať aj farebnú prílohu, dostanú ju všetci pozvaní účastníci jubilejných podujatí a súčasní zamestnanci, ktorí pracujú v NsP 25 rokov a viac. Ďalší zamestnanci budú mať možnosť kúpiť si ju za symbolickú cenu.

- Vedúcom autorského kolektívu knihy je emer. primári MUDr. K. Schmidt, spolupracovali primári a vedúci oddelení a zložiek NsP, materiál posúdili: MUDr. Ladislav Gerlich, MPH, MUDr. Miroslav Götzl a MUDr. Mária Hrdá.

- Snahu vedenia NsP je priblížiť podujatia a jubileum zamestnancom. Pokiaľ to bude možné zosúladiť s ich pracovnými povinnosťami, okrem pozvaných budú vitaní na akadémii i na spoločenskom večere aj ďalší zamestnanci (terajší alebo minulí). Okrem toho bude práve 8. apríla pre našich zamestnancov pripravený v jedlni NsP slávnostný obed. (ba)

bezúhonných, spravidlivých, vedomstne na úrovni, ktorí vedia a chce hajíť záujmy iných, je potrebá.

V Ústave SR je zakotvené právo slobodne sa zdržovať na ochranu svojich hospodárskych a sociálnych záujmov a práve odborové organizácie sú tie, kde môžu zamestnanci svoje záujmy prešadzovať. Vznikli hlavne pre zlepšenie podmienok práce, na spravidlivé odmenovanie za vykonanú prácu, aby prešadzovali záujmy zamestnancov (mzdovo, pracovné, sociálne...).

Zamestnanci majú právo na informácie o hospodárení, na spolurozdanovanie so zamestnávateľom, na prehľbovaní kvalifikácie aj na možnosť event. právneho zastupovania zo strany odborov. Myslím, že snahu odborov je dosiahnuť maximálne priateľské mzdy a najlepšie pracovné podmienky. Čím väčšia bude členská základňa, tým viac sa môžu presadiť požiadavky zamestnancov u zamestnávateľa.

Pripravil: (ba)

V decembri sa v našej nemocnici uskutočnilo pokračovanie vzdelávania s tému Úvod do stresu a komunikácie. Cieľovou skupinou boli tentoraz pracovníci z centrálnych operačných sál ako aj vybrané chirurgické odbory. Na požiadanie riaditeľstva vzdelávanie pripravili a viedli dva psychologovia Mgr. Katarína Lukáčová (interná zamestnankyňa, psychologička z psychiatrického odd.) a Mgr. Ivan Sopoliga, vojenský psychológ a externý spolupracovník z Ban. Bystrice.

Vedenie nemocnice už dlhodobo vníma vysokú pracovnú záťaž a mimoriadne pracovné nasadenie všetkých jej zamestnancov. Na jednotlivých oddeleniach sa ošetrovateľské tímy snažia o čo najlepšiu starostlivosť hospitalizovaných pacientov. Často sa stáva, že pri tom zabúdajú na seba a potláčajú tak svoje základné potreby. Riaditeľstvo nemocnice má súčasť úzko limitovaných možností, ako sa starať o zvyšovanie spokojnosti zamestnancov, ale aj napriek tomu, má záujem prispievať k zvyšovaniu kvality pracovných podmienok a uľahčovať tak túto náročnú prácu.

Pôvodný zámer bol prejaviť poskytanie zamestnancom, ktorí znášajú vysokú pracovnú záťaž, poskytnúť im informačnú podporu, ukázať im možnosti zvládania záťaže a následného stresu, spôsobov správania, ktorými sa dá stres zvládnúť, čo pomáha a čo nepomáha a stres zhorší. Súčasne mali účastníci získať informácie o komunikácii vo výprávych situáciách, aby sa dozvedeli o vhodných a nevhodných spôsoboch a pod. Osobitne dôležité je ale to, že vzdelávanie nebolo teoretickou prednáškou, ale formou zážitkovou. Vlastnou skúsenosťou a zažitím mohli získať nástroje na zvládanie stresu a zlepšenie komunikácie. Súčasťou odborného vzdelávania sa tak stal nácvik uvolnenia psychického napäcia a voľný priestor na „vyplavanie napäcia“ slovne - rozborom, diskusiou.

Výber pracovníkov padol na COS rozhodnutím porady, pretože vyradením z „rizika“ im zanikol nárok na rekonvalescentné pobity a ďalšie benefity. Teda v rámci preventívnej starostlivosti im bolo zabezpečené takéto netradičné vzdelávanie. Očakávaným efektom bolo aj zlepšenie porozumenia všetkých pri operačných výkonoch, zlepšená pracovná komunikácia a zníženie „komunikačného“ napäcia negatívne ovplyvňujúceho pracovné podmienky ako také.

Naši jubilanti

JANUÁR 2011

Životné jubileum 50 rokov:
Mária Mokrá, hematologicko-transfuziologické oddelenie

Bibiána Bakytová, chirurgické oddelenie

FEBRUÁR 2011

Životné jubileum 50 rokov:
Jana Ďurtová, oddelenie klinickej biochémie

Zdenka Kršiaková, OAIM

V jednoduchom prieskume sa účastníci vyslovili, že boli veľmi spokojní s kvalitou školenia, ktoré im prinieslo uvedomenie si vlastnej hodnoty, vlastných potrieb a kvitovali možnosť „vyrázprávať sa“ z nahromadeného napäcia, ocenili situáciu, keď boli vypočutí a mali možnosť nacvičiť odbúranie stresu. Z reakcií však zaznelo aj nepochopenie účelu a zmyslu tohto vzdelávania, čo sa potom vysvetlilo jeho nedostatočným uvedením a očakávaním. Nesprávnym podaním bolo školenie odmietané a spochybňované.

Týmto odborným vzdelávaním sme chceli prispieť k zlepšovaniu pracovnej atmosféry na niektorých stresom expozovaných pracoviskách a zmíňaniu komunikačného napäcia medzi nemoc-

alizáciou týchto programov deklaruje, že im záleží na zamestnancoch, uvedomuje si, aké náročné je dnes vykonávať zdravotnícke povolanie a že okrem platového ohodnotenia je tu iná rovina, ako zlepšiť postavenie zamestnancov. Z pohľadu zamestnancov je to najmä o ľudskom „rozmere“, to je to, čo je nám vlastné a jedinečné a súčasne dávanie aj toho, čo nám je ľudom spoľahlivo. Je to pocit spolupatričnosti, ochota dať niečo osobné, čo dávame nezistne len z prostého dôvodu, že sme ľudia.

Osobne som presvedčený, že nech by boli dôvody našich stretuť so zamestnancami vedené akýmkoľvek pohnutkami, pre mňa (a myslím, že aj kolegy Mgr. Lukáčovú) je najdôležitejšie, že sú.

Potešujúca správa o ľud'och

nicom a zamestnancami. Myslíme si, že vytvorenie priestoru pre ľudské stretnutie tesne spolupracujúcich kolegov, na inom mieste a trochu inak, ako sa bežne pri práci stretávajú, môže byť malým úvodným krokom. Cieľom tohto projektu bolo poskytnutie prevenčnej starostlivosti a podpory zamestnancom pri ich nadmernej pracovnej záťaži a súčasne vyjadrenie vďaky za vynaloženú prácu v náročných podmienkach.

Celý zdravotnícky systém, ako aj naša nemocnica stojí na pracovitých ľud'och, ktorí ju tvoria. Na záver by sme chceli vyjadriť naše úprimné podčakanie všetkým zamestnancom (nielen na COS a chirurgických pracoviskách) za vynikajúcu a zodpovednú prácu, za lojalitu a solidaritu, ktorú týmu nášmu zariadeniu preukazujú a maximálnu starostlivosť, ktorú poskytujú pacientom. Ďakujeme.

**Ing. Amália UHLIAROVÁ,
náimestníčka RĽZ**

Vedenie Nemocnice v Bojniciach sa po vyhodnotení pilotného projektu týkajúceho zniženia pocitovania záťaže v náročnom prostredí poskytovania zdravotníckej starostlivosti rozhodlo pokračovať v poskytovaní tréningov, ktoré sú organizované pre zamestnancov nemocnice na všetkých pozíciách.

Z môjho pohľadu sú tu dve roviny. Prvá je vedenie nemocnice, ktoré re-

alizuje dôležité to stretnutie, v rámci ktorého sa navzájom obohacujeme najmä o chotou a schopnosťou počúvať a prijímať iný názor v tom zmysle, že mám na danú vec iný názor, akceptujem odlišný, ale prítom neskrývam svoj. To nie je v dnešnej dobe bežné. Osobne si myslím, že tieto školenia majú význam pre zamestnancov, pacientov aj vedenie nemocnice. A to preto, že všeade je podstatný ľudský faktor. V dobe, keď sa stále sledujú najmä ekonomicke parametre, sa nám niekam vytvárať tento ľudský rozmer pri tom to nie je „investícia“, ktorá by príliš zatažila rozpočet nemocnice. Zamestnanec to stojí čas, ktorého máme akoby stále menej, ale keď sa nad tým zamyslime, ako ho trávime, zistíme, že tiež to nie je až taká náročná investícia na čas. Investovať do ľudu je pridaná hodnota, ktorá sa vráti každému v jeho osobnostnom rozvoji, v menej frustrujúcim prežívaní súčasného stavu zdravotníctva, v zlepšujúcom sa správaní k pacientom, možno v lepšej pracovnej spokojnosti.

V tejto nemocnici som stretol ľudí, pre ktorých práca v nemocnici nie je povolením, ale poslaním, a to bolo po tých stretnutiach veľmi potešujúca správa, okrem vedomia toho ľudského rozmeru, ktorý som očakával a, samozrejme, aj dostal.

Mgr. Ivan SOPOLIGA, psychológ

Podákovanie

Chcela by som vyjadriť maximálnu spokojnosť a podákovanie za postup počas operácie anesteziológovi MUDr. Jurajovi Chovanovi, operatérovi MUDr. Romanovi Velickému (ktorý bol aj ošetrovajúcim lekárom), ako aj celému oddeleniu chirurgie „E“ za kvalitnú prácu a seriózny prístup k pacientom.

Ostávam s pozdravom

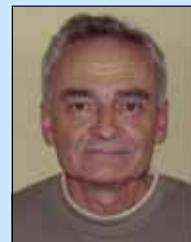
Ivica Čertíková

Podákovanie

Chcel by som podákoval nemocnici v Bojniciach, konkrétnie gynekologickému odd., primárovi MUDr. J. Ďurčenkoví, MUDr. Martinovi Hudecoví, MUDr. Mikovej, primárke detskejho odd. MUDr. Pilarovej a celému oddeleniu šestodňelia a novorodenecnému oddeleniu za pomoc, ochotu a starostlivosť pri narodení našej dcérky Natálky Kiabovej zo dňa 3. 2. 2011.

Ing. Peter Kiaba s rodinou

Predstavujeme nových vedúcich pracovníkov

MUDr. Ján Ižo, 58 rokov, primár urologickejho oddelenia NsP v Bojniciach. Absolvoval LF UK v Bratislave (1976), atestácia I. st. z odboru urologia (1980), atestácia II. st. z odboru urologia (1986), certifikovaná kvalifikačná skúška z invazívnej urologie USG (2009).

Pre dlhodobú prácu v nemocnici som ako jeho zástupca viedol oddelenie od januára 2010. Spolu s MUDr. Čechom sme museli pracovními výkonnimi kompenzovať 2 chýbajúcich lekárov (okrem primára i MUDr. Duranku, ktorý odišiel na Urologické oddelenie FN v Nitre).

Napriek personálemu oslabeniu sme v spolupráci s chirurgmi a s podporou náimestníka pre LPS uviedli do praxe laparoskopické operácie obličky. Okrem toho sme si osvojili techniku plastickej náhrady dlhšieho úseku panvového močovodu, využívajúc mobilizáciu steny močového mechúra a zdokonalili sme sa v invazívnej sonografii na toľko, že sme mohli začať s integrálnym zavádzaním ureterálnych double pig tailov cestou punkčnej nefrostómie.

V auguste vlaňajšieho roku sa nám zlepšila personálna situácia pri príhodnom Dr. Belianskej. V januári tohto roku som prevzal vedenie oddelenia i „de iure“.

Chceme pokračovať v laparoskopických operáciach a po doplnení chýbajúceho inštrumentária (driča močových konkrementov) odstraňovať ureterskopicky konkremenity zo močovodu.

Veríme, že sa nám podarí získať novú elektrochirurgickú jednotku, ktorá uľahčí endoskopické operácie na prostate a v močovom mechúre. Vážime si záujem za strany vedenia nemocnice o rozvoj oddelenia, prejavujúci sa v plánovaní nákupu nových technológií a inštrumentária.

K zdokonaľovaniu poskytovanej starostlivosti našim pacientom je potrebná aktívna účasť všetkých mojich spolupracovníkov, preto je mojím cieľom prispievať k pozitívnej atmosfére na pracovisku, byt otvorený k návrhom na zlepšenie organizácie práce a odstráneniu nedostatkov. Želám si, aby sme v budúcej ankete spokojnosti zamestnancov opustili pelotón nešpokojných a našli vo svojej práci naplnenie a zadosťučinenie.

Podákovanie

Vážený pán riaditeľ!

Touto cestou by som sa veľmi rada podľakovala pánu primárovi krčného oddelenia MUDr. Jozefovi Beňovi.

Na krčnom oddelení som ležala prvýkrát a prvá z rodiny. Podrobila som sa nie všednej „podľa“ lekárov dosť zložitej operácií, ktorá trvala tri hodiny. Pooperačný priebeh, ako aj celý pobyt na oddelení sa dá posúdiť ako „vysoko kvalifikovaný“. To znamená celý personál, od p. kuchárky cez zdravotné sestry po lekárov. Ich jemný a milý prístup k pacientom.

Moja operácia, na radosť mojich najbližších, bola aj úspešná bez hist. zmien. Právom si pán primár MUDr. Beň zaslúží podákovanie, ktoré mu, prosím, odovzdajte v mojom i Vašom mene. Prosím s dopisom: „Jeho láskavému srdcu a zlatým rukám nech sa este dlho darí!“

**S vdákom pacientka S. Chudá,
71-ročná, s 2 deťmi, 4 vnúčatami,
2 súrodencami a veľkou rodinou**

Z príhovoru riaditeľa NsP na novoročnom ...

» » »

barkódov, čo umožní spresnenie a zefektívnenie práce so vzorkami materiálu. Na OKB sme okrem toho inštalovali nový centrifúgu a veľkokapacitnú chladničku, nový analyzátor na sérológiu, elektroforézu bielkovín, nový osmometer, na Unikliniku sme zakúpili reader na rýchlosvetrenie CRP pre potreby praktických lekárov. Na HTO sme zavedli novú metódiku stanovenia D-dimérov, testujeme vyšetrovanie ACP-rezistencie a prevzali sme funkciu krvnej banky a imunohepatologického laboratória aj za nemocnicu v Handlovej. V ošetrovateľstve sme sa v rámci surveillance nozokomíálnych nákaž venovali kontrolám hygienicko-epidemiologickej režimu oddelení, svoje skúsenosti a výsledky sme okrem vnútiroštavého seminára prezentovali aj na VI. Medzinárodnom kongrese NN v Brne, za čehom podákoval náimestníkom MUDr. J. Belanskému a PhDr. I. Pastierkovej a ved. laborantke OKM RNDr. I. Beňuškovej. Pokračovali práce na štandardoch starostlivosti (v r. 2010

bolo vypracovaných 79 zdravotníckych a 110 ošetrovateľských štandardov), a práce na ošetrovateľskej dokumentácii v NIS.

V tomto roku sa budeme uislovať prijať čo najväčší počet mladých lekárov, absolventov štúdia medicíny, chceme realizovať odložený projekt doplnenia výbavy RDG pracovisk s nepriamou digitalizáciou a PACSom, spolu v plánovanom objeme cca 550 tis. eur z kapitalov TSK. Budeme pokračovať v údržbe a opravách budov, zdravotnej a strojnej techniky. Neďaleká úloha hľadania zdrojov na financovanie rekonštrukcie monobloku a rozvodov inžinierskych sietí nám z minulosti zostáva ako čierna mora.

Vážené kolegyne a kolegovia,

onedlho sa naša nemocnica dožíva päťdesiatky. Jubileum chceme dôstojne osláviť a využiť túto príležitosť na posilenie sebavedomia, vnútornej súdržnosti a zdôraznenia svojho významu pre okolie v týchto ľahkých časoch.

Záverom mi dovolte podákovala vám za prácu vykonanú v r. 2010, za vašu

vynaloženú námahu, za kolegialitu a lojalitu k potrebám nemocnice.

V nastávajúcom, jubilejnom roku, si želajme rozvoj nemocnice a jej odberových medicínskych činností v prospech pacientov a sebarealizácie našich ľudí - nech nám pribúda ťuď, presvedčených o potrebe a rozvoji bojnickej nemocnice. Spoliehajme sa na vzájomnú pomoc, záujem a podporu.

Nech tento rok prežijeme v zdraví, pohode a vzájomne užitočnej spolupráci.

Darček k jubileu

Vážení čitatelia,

toto pred jubilejné vydanie nášho časopisu vychádza vo farebnej úprave, ktorá je darom Agentúry IN v Martine Nemocnici s poliklinikou v Bojnickach k jej krásnemu jubileu. Želám jej a jej pracovníkom energiu prekonat nepriaznivé obdobie a ďalej úspešne pokračovať v plnení jej a ich ušľachtilejho poslania.

PhDr. M. Beňadik-Agentúra IN

Malá spomienka na koniec minulého roka. Radosť detí a spokojnosť matiek z radosti detí bola dostatočnou odmenou všetkým zúčastneným.

Podákovanie patrí najmä sponzorovi Rudolfovi Cígerovi z nadácie "Slniečko deťom" ktorý zorganizoval mikulášske prekvapenie s nádielkou darčekov pre deti hospitalizované na detskom odd.

V prvej účelovej budove zdravotníctva v Prievidzi - Sociálno-zdravotnom (neskôr Okresnom) ústavu na Hurbanovej ul. sídlila poradňa pre matky s deťmi, trachómová stanica i Masarykova liga proti TBC. Na snímke z r. 1946-48 sú o.i. hore paní Šomorová, R. Habuda, dolu v strede paní Vráblová a Sabolová.

Podákovanie

Dobrý deň, pán riaditeľ!

Týmito párom riadkami by som sa chcela podákovala pánu doktorovi Kotríkovi z interného oddelenia ženy. Ďakujem mu za profesionálny a hlavne ľudský prístup k mojej dcere Andrei, ktorá u vás ležala. Ja viem, že v tejto hektickej dobe je veľmi ľahko udržať si dobrú náladu a empatický prístup k pacientom. Pán doktor Kotrík má všetky tieto vlastnosti a veľmi pekne sa mu chcem týmito párom riadkami podákovala a poprial mu do budúcnosti veľa trpežlivosti (ktorú preukázal) a hlavne profesionalitu a pozitívny prístup k pacientom.

A ešte by som sa chcela podákovala aj Vám, Vaša návšteva moju dcéru vždy pozitívne naladila. Ďakujem veľmi pekne! S pozdravom

Jana Masaryková, Bojnice

Reminiscencie 1961-2011

Reminiscencie 1961-2011

Transfuziológia - vznikla u nás len v roku 1949, Okresná transfúzna stanica v Handlovej v roku 1954. Na prvý odber prišlo 11 darcov. Prvou prednostkou bola MUDr. Olga Budinská, po jej odchode po roku zastúpila MUDr. Rechtorík, od 1.12. 1957 bol menovaný MUDr. Jozef Hulaj. Vrchnou sestrou bola od začiatku Mária Polakovičová.

Dostal som umiestenkú do Nitrianskeho kraja. Bol to rok 1953, ľažké roky, stalinské obdobie... Nuž som sa hlásil na KNV v Nitre. Tam bolo ľažko nájsť byt, preto som sa pýtal do Komárna. Súhlásili, tak som sa ocitol v Komárne. No bolo to ľažké býval som u matky jednej medičky oni nevedeli ani slova po slovensky, ja zas ani slovo po maďarsky. Keď som šiel prvý raz do roboty, z ničoho nič ma v autobuse legitimovali žandári, ani som ruku nemohol zdvihnúť, takí sme boli natlačení. Keď sme vystúpili, podávam im občianku a oni, že idete s nami. Vyšli sme kamsi na poschodie, jeden zavrel mreže a založil zámku... Šiesti sa ma vypýtovali a stále to isté. Až potom som zistil, že sú od ŠTB. Ale nemali na mná nič. Zavolali riaditeľovi nemocnice a ten im potvrdil, že som, kto som a že ma potrebujú nuž ma prepustili a ešte sa mi aj ospravedlňili. Nebolo to nič príjemné. V tej dobe... Vtedy si mohli robiť, čo chceli.

V Komárne som bol asi šesť mesiacov. Po týždni práce som dostal pohotovosť pre 16 oddelení! Ale robili sme len život zachraňujúce výkony. V žiadosti o preloženie som uvádzal, že chcem ísť do Bratislavského kraja (Trenčín), alebo do Žilinského (Dubnicka) alebo do Nitrianskeho (Topoľčany). Tak mal dali do toho posledného do Handlovej... A dnes už viem, ako to bolo - náhodou. K inému lekárovi si členka distribučnej komisie na poverenictve poznačila na chrbát mojej (miesto jeho) žiadosti „Handlová“. A vraj Súdruh Hulaj chce ísť do Handlovej. Ja hovorím nechcem, ja ani neviem, kde je Handlová! Tak že to vraj prepíše ale neprepísala a preložili ma do Handlovej. Nebyť tohto omylu... Po nástupe som bol dva roky na gynekológiu, potom dva roky na vojenčine. Potom som tri mesiace začupoval lekára, ktorý odišiel na školenie na internu, a potom som prešiel na už rozvíjajúcu sa transfúznu stanicu.

Na gynekológiu v Handlovej sme boli len dvaja lekári na 110 000 obyvateľov, takže sme boli v práci alebo sme slúžili skoro stále. Obdeľ služba, zadarmo.

Sestra sa ma raz pýta: Pán doktor, kedy vy vlastne spíte? Nikdy, hovorím... Aj to tak skoro bolo. Niektory som aj udrel plecom do steny na chodbe, čo som sa zapotácal... Najhoršie bolo, keď som ledva zaspal a už ma budili Privilezi tí rodičky, jedna porodila už v sanitke, druhá vo výťahu... Alebo som kvôli pôrodnom zmeškal večeru - hovorí si dobehnenom to pri raňajkách, ale zas priviezli ďalšie prípady... Stalo sa, že som odviedol za vŕkend aj 22 pôrodov. Koľkokrát, keď som zas bežal po schodoch, nadával som sám sebe, prečo som si vybral práve tento odbor...

rantku, vyšetrovala darcov, vydávala krv a robila aj krvný sklad. Jedna sanitárka pripravovala darcov na odber a starala sa o nich po odbere, jedna robila odber a jedna, čo upratovala, vydávala občerstvenie. Pred odberom dostali čas a sucháre, o odbere zas dva páry, dve žemle alebo rožky, kávu a dva deci vína stálo to všetko 9 korún. Aj ja som dával krv, tu užm asi 26-krát. To prišla sestra pán primár, potrebujeme urgentný odber koho budem hľadať, vy máte nulku...

Okresná transfúzna stanica v Handlovej bola v prerobenom nemocničnom byte. Celé dva roky to budovali, stále tam niečo chýbal. A vtedy ešte neboli laborantky, ale zdravotné sestry, len s dvojročnou školou, ale to boli také vynikajúce kádrie, že až do konca môjho pôsobenia tu robili ako vrchné sestry. Jednej povedali, ty budeš robiť hematológiu, ty budeš robiť biochémiu, primár-internista im to raz ukázal a ony si to na školeniach doštudovali a všetko boli schopné samostatne robiť. Už som bol nejaký čas v Handlovej, keď sme dostali z Nitry prívú laborantku.

Býval som najprv v jednej izbičke v budove gymnázia. Ale potom sa nám narodila dcéra a ja raz hovorím vrchnej: Ja už takto nemôžem bývať, pôjdem asi

aj šéfovi civilnej obrany a keďže my sme boli taká prevádzka "dôležitá pre mier", o tri mesiace som dostal byt na Bojniciach ceste.

V čase otvorenia nemocnice som bol predsedom OV ČSČK, takže som sa na tom zúčastnil.

Vtedajší vedúci zdravotného odboru ONV MUDr. J. Paule hovoril, že veď sa všetko z Handlovej prevezie do Bojnic. Ale staré veci do nového špitála?... Tak tie plánované prevozy škrtol a okrem toho, čo tu už Chirana pripravila: chladničky, mikroskopy, laboratórne stoly... o ostatné sa muselo ešte raz požiadať, naplánovať finančie a trvalo to pol roka, kým to sem prišlo a až potom sme sa mohli sem s transfúzkou nastáhať. Tí, ktorých dr. Paul poslal skutočne z celého Slovenska, tu už boli ako vrchné sestry. Jednej povedali, ty budeš robiť hematológiu, ty budeš robiť biochémiu, primár-internista im to raz ukázal a ony si to na školeniach doštudovali a všetko boli schopné samostatne robiť. Už som bol nejaký čas v Handlovej, keď sme dostali z Nitry prívú laborantku.

Keď sme sa mali už po pol roku sťahovať, všetko sme si nachystali, urobili sme si väčší odber, všetkých sme upozornili, že sa budeme stáhovať a na druhý deň sme už mali inštruovaných darcov, že majú prísť do Bojnic. Prišlo ich v prvý deň asi 60. A niektorí boli aj radi, že nemuseli cestať napr. z Prievidze do Handlovej, alebo z Valaskej Belej to bolo strašne ďaleko. Odtiaľ keď viesli rodíčku, kym príšli z lazov k telefónu, potom sanitku... trvalo aj tri-štyri hodiny, kym ju doviezli do nemocnice.

Prvým riaditeľom bol MUDr. F. Kamenický, predtým vedúci zdravotného odboru KNV v Nitre, on si vybral toto miesto a to bol vynikajúci pediatra. Pediatria bola vtedy ohromne silná, z nej boli traja primári dr. Kamenický, dr. Chmelo (bol primárom v Lipt. Mikuláši a zato, že nechcel zložiť krížiky zo stien na oddelení, ho vyhodili) a Kamenický ho vzal robiť na ambulanciu, lebo inak nesmel robiť. No v skutočnosti tu potom aj hodne prednášal. A tretím bol dr.

Dokončenie na str. 8

Ne - náhody primára Jozefa Hulaja

Keď som robil v Handlovej na ženskom oddelení, mal som na starosti aj transfúznu službu, ale len do tej miery, že tam bol krvný sklad a raz do týždňa sme dostávali z Nitry krv podľa objednávky. Patrili sme vtedy do Nitrianskeho kraja. Keď sme potrebovali krv akútne, museli sme vyslať sanitku do Nitry a oni nám dovezli, takže boli dve cesty.

Na transfúznej stanici nás bolo spolu 5, jedna jediná sestrička robila aj labo-

do Trenčína. Ona to asi musela povedať na riaditeľstvo a o dva týždne ma volá jeden z riaditeľov baní, či chcem troj- alebo štvorizbový byt a o ďalšie dva týždne som sa nastahoval do novostavby. Keď sme prešli aj s primárom dr. Holanom do Bojnice, rok som dochádzal. Ale to už bolo tiež neúnosné, odchádzal som zavčas ráno z domu a vracal som sa potme. To sa dá vydrižať rok, dlhšie nie. Tak som sa za posťažoval, dostať sa to do uši

Zľava: riaditeľ NsP (1966-73) dr. Emil Ivica, primár ITO (1961-91) dr. Jozef Hulaj a primár patológie (1960-99) a predseda ČSČK v nemocniči dr. Karol Schmidt

Jedna z akcií kolektívom HTO - pietný akt položenia kytiče k pomníku oslobodenia v Bojniciach

Ne - náhody primára J. Hulaja

Beňo, ktorý pochádzal tuším z llavy a umiestnili ho na východe, no chcel byť bližšie, tak prišiel sem. Riaditeľ OÚNZ dr. Paule sem dotiahol najlepších ľudí, akých mohol získať. Každému slúbil byť aj platy ďaleko nad hornou hranicou - a aj dal, aj byty aj platy. Len keď už boli tu nastanovení a prišla kontrola, všetko strhla dolu, do normy... No ľudia už nemohli odísť. Paule bol veľkorysý človek, nebáil sa ani okresných, ani straničkých páнов, povedal si svoje, takže ho asi dva lebo tri razy odvolovali. Ale on vedel robiť, takže keď potrebovali, instalovali ho za s.

Ten skok z podmieneok Handlovej do novej nemocnice v Bojniciach bol veľký. Jednak sme mali viac personálu, postupne nás bolo až 22, a aj väčšie priestory. Od začiatku sa tu nekúrilo, na celom tomto oddelení. Volali sme, žiadali..., dokonca ani hlavný staviteľ nemocnice, ktorý tu u nás mal mestnosť, nenašiel chybú. Dva roky sme robili v tej zime. Vonku bolo niekedy aj mňas 90. Aby sme mohli tú plazmu skladovať. Alebo veľkobojemový centrifúgu na polititrové fláše. Všetko trvalo strašne dlho. Ja keď som vyšetroval cez imunoelektroforézu, objednal som si dva platinové drôtky. Skrtli. Tri roky som na ne čakal! Tak bolo, že človek by musel mať dva ľudské životy aby všetko, čo sa naučí, aj v praxi mohol využiť. To bolo trápne.

Od roku 1963 sme tri roky robili výjazdové odbery krvi po obciach. To bola tiež direktívka z Prahy, aby sme sa naučili robiť odbery v teréne, ak by „vypukol mier“, aby sme boli pripravení. Tri dni pred odberom som prišiel aj so sanitárikou, aby sme to pripravili. Niekedy sme vyhadovali 20-30-ročné strožáky (slamníky) s plesnivou slamou, sanitárka to pozametalá, deň pred odberom sme to všetko vydenzitkovali koncentrovaným roztokom a zamkli, aby ta už nik nechodila. V deň odberu prišli naše pracovníčky o pol štvrtéj ráno a vláčili na auto fažké kovové ležadlá, termoboxy, skúmanky... Stalo sa, že prevádzkar zabudol povedať Šoférovi a ten neprišiel. Niekedy sa Šoférovi pokazilo svetlo na aute. Alebo zabudli objednať autobus, ktorý mal dovezť ľudí z Valaskej Belej. Snehu bolo ale pol metra, telefónoval som kdekoľvek... O desiatej si hovoríme, dnes z toho nebude nič. Obvodný lekár nám dal flášu slivovice, aby sme sa aspoň trochu zohriali. Ale autobus predsa dovezol ľudí okolo jednej... Tak sme sa do toho pustili, takí veseli, a skončili sme tuším o šiestej. A napokon tí ľudia došli domov okolo 21. h, lebo v tom snehu autobus zíšiel z cesty do priekopy a museli ho vytáhovať...

Ale keď sme tu pol roka neboli, pripinice nám zabraňala lekáreň. A nie a nie ich potom odtiaľ vyhnala, nám chýbali skladky. Centrifúgu sme mali málo, termostat, ani kvalitné mikroskopy sme nemali, len také staršie, hlbokomraziaci

Nemocnica - vydáva ako dvojmesačník Nemocnica s poliklinikou Prievidza so sídlom v Bojniciach vo vydavateľstve Agentúra IN. Šéfredaktor: PhDr. Michal Beňadik. Náklad: 600 ex. Sadzba: Agentúra IN. Tlač: Alfaprint Martin. Distribúcia: NsP. Redakcia: Časopis Nemocnica - Agentúra IN, Škultetovo 1, 036 55 Martin, mib3377@centrum.sk, T/F:043/430 2881, 0905-945 901. Registrácia: Ministerstvo kultúry SR pod č. EV 1870/08

pult. Vtedy sa všetko plánovalo a boľo treba najmenej dva aj tri roky čakať, kým to prišlo. To bolo zle. Niekoľko nám čosi škrtili na riaditeľstve - vedľa keď sa ozvú, tak im to dáme o rok... Rozhodovali podľa peňaží. Museli sme vyrábať plazmu pre hemofilikov a nemali sme to ako skladovať, krv musela ísiť do centrifúgu a okamžite sa podávala, lebo za pár hodín by sa bola zničila. Potrebovali sme tu taký pult, čo fáhal na minus 90. Aby sme mohli tú plazmu skladovať. Alebo veľkobojemový centrifúgu na polititrové fláše. Všetko trvalo strašne dlho. Ja keď som vyšetroval cez imunoelektroforézu, objednal som si dva platinové drôtky. Skrtli. Tri roky som na ne čakal! Tak bolo, že človek by musel mať dva ľudské životy aby všetko, čo sa naučí, aj v praxi mohol využiť. To bolo trápne.

Od roku 1963 sme tri roky robili výjazdové odbery krvi po obciach. To bola tiež direktívka z Prahy, aby sme sa naučili robiť odbery v teréne, ak by „vypukol mier“, aby sme boli pripravení. Tri dni pred odberom som prišiel aj so sanitárikou, aby sme to pripravili. Niekedy sme vyhadovali 20-30-ročné strožáky (slamníky) s plesnivou slamou, sanitárka to pozametalá, deň pred odberom sme to všetko vydenzitkovali koncentrovaným roztokom a zamkli, aby ta už nik nechodila. V deň odberu prišli naše pracovníčky o pol štvrtéj ráno a vláčili na auto fažké kovové ležadlá, termoboxy, skúmanky... Stalo sa, že prevádzkar zabudol povedať Šoférovi a ten neprišiel. Niekedy sa Šoférovi pokazilo svetlo na aute. Alebo zabudli objednať autobus, ktorý mal dovezť ľudí z Valaskej Belej. Snehu bolo ale pol metra, telefónoval som kdekoľvek... O desiatej si hovoríme, dnes z toho nebude nič. Obvodný lekár nám dal flášu slivovice, aby sme sa aspoň trochu zohriali. Ale autobus predsa dovezol ľudí okolo jednej... Tak sme sa do toho pustili, takí veseli, a skončili sme tuším o šiestej. A napokon tí ľudia došli domov okolo 21. h, lebo v tom snehu autobus zíšiel z cesty do priekopy a museli ho vytáhovať...

Tie terénné odbery boli naozaj náročné. Ale bola to politická úloha. Niekedy som počítal, že sa na nás prišlo pozerať toľko všeľajkých funkcionárov a z vedenia nemocnice, že ich bolo viac ako našo personál. No bolo pri tom aj mnoho potransfúznych pyretických reakcií, takže napokon sa od terénnych odberov upustilo.

V roku 1971 vzniklo z OTS Hematologicko-transfuziologickej oddelenie NsP. V čase od 16.1. do 21.3.1985 došlo k prestavbe priestorov.

Projektant sa vtedy zrejme s nikým z odboru neradil a niektoré veci boli vyriešené úplne nepochopiteľne. Bola tu jedna široká chodba, ale laborant sa krčil v kútku. Nebola tu šatňa, predstavte si keď tam bolo 80 párov topánok, šero... občas sa niekto prihlásil, že mu ostali len také staré... Tak sme mu napisali akože platený odber za 200 korún, vtedy stáli topánky 120 korún..., aby si mohol kúpiť nové. Mali sme evidovaných do 3000 darcov.

No tam bolo veľa baníkov a za nástup na jednoročnú brigádu do banu sa vtedy dávalo 200 Kčs, takže to mnohí využívali, fluktuovali... A nám sa začali vracať pozvánky s poznámkou „adresát neznámy“, aj 20-30 naraz. Keď sa z jednej adresy vrátila pozvánka viackrát, poznáčili sme si to a ja som to všetko posielal na okresný výbor Červeného kríža. Oni boli povinní osobne navštíviť ľudí na tých spochybnených adresách, ale asi sa na to vykašlali. Nakoniec to dopadlo tak, že nám zostało v evidencii len 230 darcov. Viete, čo to je pre dve nemocnice? Volali sme niektorých znova aj po 4 týždňoch, mali sme aj takých, čo sme ich volali už po 2 týždňoch... A ešte ma tajomníčka OV ČSČK udala na okres, že im vyradujem darcov...

Rozvoj zdravotníctva, transfuziologie i darcovstva krvi postupne viedol k podstatnému poklesu úmrtnosti rodičiek na vykvácanie i novorodencov pre nedostatok krvi. Kým r. 1951 bola dojčenská úmrtnosť 133,7 promile, r. 1954: 58,3 prom. a r. 2008: 4,09 prom.

Ja si pamätam ako dieťa, mama mi každú chvíľu hovorila tá a tá vykvácala pri pôrode. A to sa stávalo povedzme pri 4-5. pôrode, keď bola maternica už unavená a po pôrode sa sama nestiahla a neuzavrela cievky. Keď sa to včas nezistilo, rodička v priebehu pár minút vykvácalá. Alebo keď nedošlo k pôrodu placenty, lebo bola prirastená.

Dobre sme spolupracovali s dr. Chmelom, to bol tiež vynikajúci pediatr. My sme tu napr. urobili 157 ex-

angvinačných transfúzií; to inak mohli robiť len krajské nemocnice. Šlo o prípady nezhody krvi medzi matkou a plodom, tie deti predtým obyčajne na tretí deň umierali, ak sa neurobila transfúzia. Riaditeľ MUDr. Kamenický trval na tom, aby sme to robili aj my. Tuším len dve deti z tých 157 exitovali, ostatné sme tým zachránili. V rámci Stredoslovenského kraja som ako prvý zaviedol autotransfúzie. Ja som bol sám doktor a vyšetroval som 17 systémov, každý má niekoľko krvných skupín. Tol'ko robili len krajské alebo fakultné nemocnice, okremne nie. Záležalo to na iniciatíve človeka; to sme robili len my a v Lúčenci, inde nie.

Stávali sa prípady zámeny krvi. To bola väčšina vec - alebo to poškodi patienta, alebo dôjde aj k exitu. V každom okrese sa to stalo; ale u nás nie. Pretože v chorobopise museli u nás pri krvnej skupine uviesť aj číslo vyšetrenia krvi a to sa dalo skontrolovať. Aj sa kontrolovalo. Hovorí sa tomu kontrola štyroch očí. Cez deň musia všetko robiť dve, aby sa kontrolovali, v noci sa zas musí všetko viacnásobne sledovať. Alebo - každý kolega sa stažoval, že v júli a auguste nemá dostať darcov. My sme sa už od apríla darcov pýtali a poznačili sme si, kedy pôjdú na dovolenku. No a podľa toho sme ich pozývali na odber.

Ja som mal vlastne väčšie šťastie na spolupracovníkov. Najradšej z nich spomínam na vrchnú sestru Polakovičovú, s ktorou som začínať v Handlovej a potom prešla so mnou aj do Bojnice. Ona ma učila aj odsávať, to sa vtedy robilo len v Košiciach a ona tam bola dva mesiace na školení a potom to u nás začala. Na každej novej metóde som pracoval mesiac, keď som to mal už ja dobre odsúšané, spísal som to a sestry a laborantky to potom uplatňovali v praxi. A ďalší mesiac zas ďalšia nová metóda... Vrchná bola veľmi precízna, všetko veľmi presne prenášala na personál a do prevádzky.

Dnes som rád, že som v Handlovej zmenil odbor a že som pri ňom zostal, aj keď mi ponúkali prechod na chirurgiu a keď ma na pol roka nahovorili riadiť ľudí v Handlovej. Ti, ktorých som vtedy na ženskom oddelení zaúčal, sú už väčšinou aj dvadsať rokov pod zemou. Nebyť toho, že som prešiel na transfúzku, už tu nie som.

Spracoval: Michal Beňadik

Fotografie: archív MUDr. J. Hulaja, kronika HTO a autor

Časť býv. kolektívu HTO, vpredu zľava: laborantky E. Bakytová a V. Chudá, ved. BSP M. Oravcová, primár MUDr. J. Hulaj, vrch. sestra M. Polakovičová, sestra F. Krištofová, vzadu: san. T. Volnerová, M. Berešová, sestra I. Pavličková, lab. J. Mendelová, A. Porubská, MUDr. M. Žarnovičanová, lab. J. Hamalová, vrch. sestra E. Krupová, san. A. Sojková, laborantky A. Oboňová a J. Černová.

Veľké skupiny darcov krvi (aj vyše 100 za deň) prichádzali napr. z Lehota pod Vtáčnikom.